

DI 05/03 Dinsdagavondfilm Poor things (Yorgos Lanthimos) 5 **** UGC (+ eventueel etentje Antwerpen)

De sensatie van het awardseizoen:
↝Poor things↝ is
een exuberant en meesterlijk gothic
sprookje

De Griekse regisseur Yorgos
Lanthimos komt na The favourite
opnieuw met een weergaloze,
ongewone kostuumfilm. Emma Stone
schopt tegen de schenen van het
patriarchaat in Poor things, een
compleet bizarre en virtuoze trip.
Ruben Aerts, 16/01/24 in De Standaard
Van Yorgos Lanthimos en met Emma
Stone, Willem Dafoe, Mark Ruffalo,
Ramy Youssef

Duur: 141min.

Je kunt veel zeggen van kostuumfilms,
maar niet dat de sexappeal er altijd
vanaf spat. Jarenlang was een blik op
zo↝n filmposter al genoeg om
de mottenballen te ruiken. Tot in
2018 Yorgos Lanthimos met The
favourite het genre een knetterende
stroomstoot gaf. Olivia Colman was
onnavolgbaar als een nukkige, diep
ongelukkige Queen Anne. Met
eendenraces ging ze de 17de-eeuwse
verveling te lijf, terwijl Rachel Weisz en
Emma Stone zich om beurt in haar
schoot wierpen. Ver weg van de
versmachtende ernst van die
ingesnoerde keurslijven serveerde de
film donker, hilarisch vertier.
Het moet wel dat de Griek zijn honger
naar flamboyante gekte nog niet had
gestild. Van royals is geen sprake in
Lanthimos↝ lang
aangekondigde Poor things, wel van
een onbestemde Victoriaanse setting.
Een waar hij met de nodige flair en
groteske overdaad deze keer een
compleet maffe wedergeboorte situeert.
Poor things probeert, amuseert,
riposteert. Wat een meesterlijke,
ongeziene ervaring. Ook nu weer lapt
Lanthimos de grenzen aan zijn laars
van wat je voor mogelijk acht.

Emma Stone tekent opnieuw present,
nu in de hoofdrol. De Amerikaanse
is Bella Baxter. Hoogzwanger en
nagenoeg dood, vist ene Godwin
Baxter ↝ ↝zeg maar
God↝ ↝ haar uit het
water. Maar Baxter (gespeeld
door Willem Dafoe) is niet zomaar een
welwillende medemens, wel een zo
mogelijk nog excentriekere evenknie
van Mary Shelleys Frankenstein

(Shelleys echte familienaam is Godwin).
Een maffe wetenschapper die in zijn
aankomst iets van een slager krijgt. Hij
vindt er niets beter op dan het brein
van het embryo in Bella↝s
buik onder haar schedelpan te
stoppen. Het resultaat: een uk in een
vrouwenlichaam. Zwalpend en
wankelend zet ze haar eerste
pasjes. Cute!

Griekse weird wave

Van Lanthimos weten we al veel langer
dat hij een aparte fantasie heeft. Niet
alleen omdat hij met films als Alps
en Dogtooth één van de vaandeldragers
was van wat critici soms de
Griekse weird wave noemden. Toen hij
Griekenland voor Groot-Brittannië
verruilde om Engelstalige films te gaan
maken, zette The lobster meteen de
toon van zijn hunkeren naar een grotere
aanhang. In die komedie, ergens in een
dystopische toekomst, kregen
alleenstaanden 45 dagen de tijd om een
lief te vinden. Anders veranderden ze in
een vooraf gekozen beest. Het idee,
meteen goed voor een Oscarnominatie,
bedacht de filmmaker samen met zijn
vaste coscenarist Efthimis Filippou.
Poor things mag dan feilloos in dat even
dolle straatje passen, de film is wel een
adaptatie van een gelijknamige
roman uit 1992 van de Schotse
schrijver Alasdair Grey. Destijds
bekroond en omschreven als levendig
en geestig, maar ook vies en intelligent.
Het doet vermoeden dat de Australische
The favourite-scenarist Tony McNamara
de geest van het originele werk behield.
Een viezig kantje is wat ene Duncan
Wedderburn typeert, een man die zijn
oog laat vallen op Bella en haar
bevallige onschuld. Hij ziet in haar een
simpele, kneedbare prooi. Wedderburn
is overigens een verrassende rol voor
een besnorde Mark Ruffalo, een acteur
die we toch vaker als een baken van
mededogen en morele
rechtschapenheid zien opdraven. Niet
hier, dus. Wat een grandioze sukkel
speelt hij nu, onvolwassen en doortrapt
als een lepe puber. Wedderburn is voor
geen meter opgewassen tegen de
wilskracht die al snel in Bella ontwaakt.
Daar gaat het finaal over: hoe Bella
zich een weg baant in haar tweede
leven, zich manoeuvrerend in een
patriarchaat van twijfelachtige
mannen. Want de kijker mag dan eerst
getuige zijn van haar seksueel
ontwaken en hoe dat onsmakelijk
misbruikt wordt, langzaam gaat in haar
een heel ander vuur flakkeren, één van

balorig verzet en eigengerechtigdheid.
Na La la land zou Emma Stone straks
weleens opnieuw een Oscar kunnen
winnen (tenzij Killers of the flower
moon-actrice Lily Gladstone die voor
haar neus wegkaapt).
Stone is doudwaas en
onverschrokken in haar vertolking.
Ze toont zich mateloos stoutmoedig,
ook in haar blijvende durf op
carrièrevlak.

Vleesgeworden nachtmerrie

Poor things kent geen dosering,
evenmin visueel. Het is een
exuberante wereld van soms
nadrukkelijk valse decors, die
cameraman Robbie Ryan (na The
favourite) opnieuw door bolle
grootheuklenzen in beeld brengt.
Doelbewust ontwrichtend, zoals de
film dat in meer dan één opzicht met
verve is.
Met The favourite daagde Lanthimos de
goegemeente al uit door de kostuumfilm
van zijn fatsoen te ontdoen. Poor
things gaat nog een stap verder. In zijn
temperamentvolle coming of age
resoneert de huidige tijdgeest. Toxisch
gedrag passeert niet langer, oude man-
vrouwverhoudingen gaan op de schop.
Bella Baxter laat zich niet insnoeren, ze
grijpt de touwtjes en bijt van zich af. Ze
is de vleesgeworden nachtmerrie van
dat patriarchaat. Een monster voor de
man die zich haar schepper waant,
maar een heldin van nu.
Poor things, dat in september in Venetië
al de Gouden Leeuw won, is dé
sensatie van dit awardseizoen.
Volkomen terecht, want Lanthimos
serveert een bizar gothic sprookje.
Soms kinky, dan weer hilarisch en raak.
Hokjesdenkers weten niet wat hen
overkomt. Van een
grensoverschrijdende filmervaring
gesproken.

Bijdrage: op vertoon van je geldige
Oeverlidkaart koop je van de
verantwoordelijke een filmticketje
dat ↝ 8 kost i.p.v.
het standaardtarief van
↝ 13,40.

Na de film gaan we samen nog iets
eten in Kunthun, Van
Wesenbekestraat 73. Laat ten laatste
op dinsdag 05 maart om 10u iets
weten aan Ben als je mee gaat eten!
Afspraakuur: 16u45
Afspraakplaats: UGC, Van
Ertbornstraat 17, Antwerpen. Rechts
van de kassa's!

Wegwijzer: Door het feit dat UGC gelegen is aan de Van Ertbornstraat 17, een zijstraat van De Keyserlei, is het zeer vlot bereikbaar met het openbaar vervoer (trein, tram, bus). Met je filmticket kan je ook goedkoper parkeren in de ondergrondse, bewaakte parking De Keyser aan de Van Ertbornstraat (net naast de inkom van de UGC. Slechts 3 voor 3 uren!)! Valideer je parkingticket op de verdieping.

Aanvangsuur: 17u

Info: Luc F - 0484 98 38 37

of: Ben VdP - 0470 90 24 73